

пакъ сичка та нейна светлива страна, и тогава казваме мъсечина та расте. Кога то мъсечина та расте и достигни толкова, какво то да се види светлива половина та й част тогава зовемъ това: първа четвертина. И кога то се сипи тя виждаме половина та й частъ светла, тогава казваме това, втора четвърть. И тия преобразенія на лицето на мъсечина та сѫ зовжътъ явленія мъсечни. Кога то впада между слънце то и землята, тогава една частъ на слънце то се туби, сирѣчъ не се вижда намъ, и това се казва слънчево помраченіе. Кога обаче землята впада между слънцето и мъсечина та, тогава тя мѣта сѣнка та на тѣло то лунно, и това е говоримо помраченіе лунно.

Небо то заедно съ звѣзды тѣ се зове свѣтъ или небесно украсеніе: а звѣзды тѣ сѫ именуватъ, небесни тѣла.

Человѣци те раздѣлѣтъ сичко то растояніе небесно ва четири части, кои то ги зовжътъ небесни знакове. Знакъ-а дѣто гледамъ сутреня слънце то да игрява, се зове истокъ, оня дѣто вечеръ то виждамъ да захожда, се зове, западъ. И ако се исправїж съ лице то камъ истокъ, имамъ отъ дѣсно пладия, и отъ лѣво северъ.

5. ЗА ЗЕМЛЯ ТА.

Отъ тѣла та на свѣта друго не познавамъ по харно отъ землята, вѣзъ която живѣемъ и сѣдиме. Тѣло то земно е съставенно отъ части корави и водни. И корави тѣ сѫ именуватъ съ общо име, суши или твърда та земля. А водни тѣ сѫ казватъ вода и вѣтръ. За това виждаме вѣзъ земна та повръхностъ вода та и сушата, а вѣтръ а взима сичко то земно тѣло. И дѣто е намѣсте по висока, а на-мѣсте по низка, тамо по високо то зовесе, рѣкъ, могила, гора, и по между высочини тѣ трѣпа или длѣпатъ зове се долина (алчакъ). Кога то много гори сѫ сплетени зо-